

TOVEERITAR

Amerikan suomalaisten työläisnaisen äänenkannattaja

Organ of the Finnish Working Women in America

No. 33.

TIISTAINA, ELOK. 15 P. — TUESDAY, AUGUST 15.

1916 — Kuudes vuosik.

Tupakoiva poikanen

Kirj. Lyydi Gratchef.

Näinä suurina mullistusten aikoina pidetään tupakoimista vähemmän suotavana tapana, vaikka sitä ei yleinen mielipide vielä paheeksi tuomitse, niin kuten esim. juopottelun. Ainoastaan lääkärit ja harvat yleisen terveyden eduksi puuhaajat omaavat sen vakaumuksen, että se on syvälle juurtunut pahe, joka alituisesti jäytää yhteiskunnan elinjuuria. Ja jokainenhan tietää, että tuo huono ja epäterveellinen tapa on tunkeutunut kulttuurimaailman joka sokkeloon—yli koko kristityn maailman. Tiedetään myöskin, että papit ja siveysaarnajat yhä tätä pahetta levittävät tehdessään "pakanoista" kristittyitä.

Melkein jokainen äiti, jolla on poika, kokemuksesta tietää miten suuri halu pojilla on kokeilla tupakoimisella. Onpa poikasten keskuudessa vakiintunut sellainenkin luulo, että tupakoiminen on suuren miehuuden osoitus. Tämän luulon ovat he saaneet typeriltä aikuisilta, jotka haluavat pitää lystiä lasten ja alaikäisten kustannuksella.

Tiedemiehet, analyseeratesaan tupakan ainepitoisuutta, ovat siinä löytäneet vaarallista myrkyä, jota kutsutaan nimellä nikotiini. Tämä myrky vaikuttaa lamauttavasti aivoston toimintaan siten vähentäen tupakoitsijain henkisiä voimia ja kykyä. Sen lisäksi on se tavallaan liikainen tapa vaikuttaen vastenmielisyyden tunteen niissä, jotka eivät ole sen paheen orjia.

Useissa maan kouluissa ja yliopistoissa on tehty tutkimuksia, kokeiluja sekä vertailuja tupakoivien ja ei-tupakoivien oppilaitten välillä ja aina on huomattu tupakoivien olevan suuresti jälässä ei-tupakoivista kaikissa opinnoissa.

Clarkin yliopiston presidentti G. Stanely Hall sanoo huumavista aineista yleensä seuraavat sattuvat sanat:

"Huumausaineitten käyttämisen tarkoitus on etsiä hyvinvoinnin tunnetta sieltä missä sitä ei todella ole. Alkoholi antaa lämmön, reippauden ja ilahtumisen tunteen siellä missä sitä todellisuudessa ei löydy. Tupakka antaa levon tunteen, joka ei kuitenkaan ole lepäämistä. Yksi samoin kuin kaikki eri huumausaineet ovat tarkoitettut vaikuttamaan meissä voiman, hauskuuden ja toimekkouden tunnetta

silloin kun olemme niitä vailla todellisuudessa. Noitten myrkyjen toimenä on saattaa käyttäjänsä koko hermosto valhettelemaan. Kaikkien niitten jatkuvan käytön tulos on, että hermosto käy kokonaan kykenemättömäksi puhumaan totta. Kaikkia niitä luuloteltuja nautintoja seuraa yhtä väärennetyt ja epätodelliset tuskat kuin edelläkävyn nautinnotkin. Jokaisen huumausaineen liiallinen käyttö saa aikaan mielenvikaisuuden, kykenemättömyyden ja kuoleman."

Mikä vielä pahinta, on tupakan orjien monestikin aivan mahdotonta luopua tuosta paheesta. Sen osoittaa meille joka päiväinen elämä. Pitkäaikainen tupakoitsija ostaa vielä viime penneillensä tupakkaa, vaikka olisi jo päivän tai pari ollut nälässä. Siitä johtuukin suomalainen sananlasku: "Se leikki

kun leipä loppuu, se tuska kun tupakka."

Hyvin monet tupakan käyttäjät itse kärsivät siitä haluten kaikkiin voimin luopua koko tupakoimistavasta, mutta on se heille useassa tapauksessa mahdotonta. Nikotiini on niin kuoletanut heidän tahdonlujutensa, että he ovat kokonaan kykenemättömiä vastustamaan puhena olevaa pahetta.

Professori William A. McKeever, joka on lasten hyvinvointialan professorina Kansain yliopistossa, kertoo olleensa sadoissa tapauksissa apuna kun nikotiinin orjat ovat koettaneet luopua siitä paheesta. Hän sanoo nähneensä monen monta pettymystä. Tyypillisenä esimerkkinä hän kertoo seuraavan tapauksen:

Eräänä iltana puoli kymmenen aikana menin avaamaan ovea

(Jatkoa toisella sivulla.)

Kun syömme makeisia

Kirj. Pauline E. Newman.

Syödessämme makeisia emme ajattele muuta kuin niiden makeata makua. Me emme ajattele sitä miten niitä on tehty ja kuka niitä on tehnyt. Jos meillä on enemmän varoja ostamme silloin hyviä makeisia. Jos meillä on vaan vähän rahaa ostamme me halpoja makeisia, mutta kaikesta huolimatta me jokainen ostamme makeisia aina joskus.

On hyvin tunnettu asia se, että makeisteollisuudessa maksetaan työläisille alhaisia palkkoja. Meidän ei tarvitse luottaa tässä yksityisten puheisiin. Muistamme vielä New Yorkin valtion tehdaskomissionin lausunnon. Se seikka että nuoria lapsia riistetään makeistehtaissa kahden, kolmen ja viiden dollarin viikkopalkalla, ei ole mikään mielikuvituksen luoma otaksuma, vaan häpeällinen tosiasia.

Mutta yleisö (joka on niin valmis tuomitsemaan silloin kun työläiset nousevat kapinaan epäinhimillisiä olosuhteita vastaan) ei tiedä mitään niistä pitkistä työpäivistä mitä makeistehtailijat pakoittavat näiden pikku tyttöjen raatamaan. Yleisö tietää että New Yorkin valtiossa on 54-tuntin työviikko nais työläisille. Mutta tietääkö yleisö ja välittäkö se siitä, josko tämä laki voimassa pidetään? Silloin kun joku työväen agitaattori julistaa, että monessa tapauksessa tätä lakia ei

noudateta työnantajien taholta, leimataan agitaattori lioittelijaksi (ikäänkuin lioittelemisen olisi mahdollista), ja rauhanhäiritäjäksi.

Mutta tämä on vanha juttu.

Tässä on kopio työsopimuskorista varustettu erään makeistehtailijan taholta, joka puhuu itsepuolestaan. Mitään lisäselityksiä ei tarvita:

New York. Sentähden, että D. A. & Sons ovat palkanneet minut allekirjoittaneen, minä suostuessani ottamaan työn vastaan, lupaudun tekemään työtä keskeytymättä kuusi päivää viikossa kymmenen tuntia päivässä, tehdessäni täyden viikon ...dollarilla.

Jos minä lakkaan työstä ennen kuin koko viikko on umpeenkulunut eli ennen kuin olen tehnyt työtä täyden kuusi päivää, myönnän minä, että D. A. & Sons ei ole minulle mitään velkaa.

Avain numero.... Nimi

Tuon kortin luettua johtuu mieleen monenmoisia kysymyksiä. Mutta kiusalisimpana kysymyksenä on tämä: "Mitä toimii työtoimisto?" Niin tosiaankin! Tämä toimisto kuluttaa aikansa työnantaja luokkaa kumarrellessa. Ja työnantajaluokka hyvin tietää kuinka käyttää sitä hyväkseen. Jospa työläiset älyäisivät yhtä paljon!

Äidit ja äidit

Kirj. Charlotte Perkins Gilman.

Idealismi on hyvin kaunis ja tärkeä osa ihmiselämässä; mutta siinä piilee myöskin vaaransa.

Herttaisin, helin, jaloin olemus mitä me tunnemme on "äitiys"; ja niin kauan olemme me seppelöineet sen ajatuksen juhlaillisuudella, niin verhonneet suitsutuksillamme, niin kauan sil le viiniuhria uhranneet ja sen edessä kumartuneet, että olemme unhottaneet katsoa sanan taakse, olemme unhottaneet tosiasiat.

On olemassa äitejä ja äitejä.

On olemassa, valtavana enemmistönä, rakastavia, kärsivällisiä, uskollisia, itseuhrautuvaisia äitejä sen kaikin tiedämme, jotka antavat elämänsä lapsilleen tinkimättä.

Mutta on myöskin toisia äitejä On kevytmielisiä, tietämättömiä äitejä — niitä on liian paljon — jotka kieltäytyvät imettämästä lapsiaan siksi, että "se pilaa heidän vartalonsa" tai "sitoo heidät sisälle liian paljon"; ja sitten on niitä luonnottomia olijoita, jotka näyttävät naisilta, jotka pukevat kuin naiset, mutta jotka eivät ole naisia — sillä he kieltäytyvät olemasta äitejä. Heidät pitäisi leimata kykenemättömyyden häpeällä, itsevalitun kykenemättömyyden — asia, joka on melkein uskomaton.

Sitten on olemassa suuri joukko edesvastuuttomia välinpitämättömiä äitejä, jotka antavat lapsensa kenen hyvänsä tietämättömän palvelijan hoitoon. Ja joko leikkiessä tai työtätehdessä, tavallisesti tämänlaiset äidit aina leikkivät, ovat he kykenemättömiä äitejä yhtä hyvin teoriassa kuin käytännössäkin.

Mutta kaikista kurjimmat, kun jätämme sivuun ne, jotka kieltäytyvät tulemasta äideiksi ja laiskat välinpitämättömät äidit, jotka kieltäytyvät täyttämästä velvollisuuksiaan lapsiaan kohtaan, ovat ne äidit, joita kutsumme vampyyriäideiksi — jotka elävät lastensa hiestä, vaikka ei ole siihen pakoittavaa syytäkään.

Nämä äidit aina vaativat lapsiltaan kiitollisuuden osoitusta kaikesta siitä mitä he tekevät. He pitävät lujasti kiinni lasten 'velvollisuuksista' ja siitä kuinka paljon lapset ovat 'vanhemmille velkaa.' Ja niin pian kuin poika tai tyttö on kylliksi vanha, alkavat he kerätä velkaansa.

Jos he ovat köyhiä vanhempia, niin pannaan lapset työhön niin pian kuin kynnelle kykenevät, josta vanhemmat perivät maksun

(Jatkoa toisella sivulla.)